

- a) Beslutet har meddelats utan att min huvudman har lämnats tid att styrka att oförutsebara omständigheter eller force majeure har försenat avsändandet av en papperskopia av ansökan.
  - b) I föreliggande mål har det förekommit oförutsebara omständigheter.
- 2) Felaktig tolkning av artikel 43.6 i rättegångsreglerna
- 3) Retroaktiv tillämpning, till nackdel för klaganden, av nya bestämmelser i de rättegångsregler som trädde i kraft den 1 juli 2015 på fall som borde ha omfattats av de tidigare rättegångsreglerna

---

**Överklagande ingett den 3 september 2015 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 24 juni 2015 i mål T-527/13, Italien mot kommissionen**

**(Mål C-467/15 P)**

(2015/C 406/15)

Rättegångsspråk: italienska

**Parter**

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci och P. Němečková)

Övrig part i målet: Republiken Italien

**Klagandens yrkanden**

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 24 juni 2015 i mål T-527/13, Italien mot kommissionen och som delgavs kommissionen samma dag, och
- ogilla Republiken Italiens talan vid tribunalen samt förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna i tribunalen och i domstolen.

**Grunder och huvudargument**

- 1) Tribunal har på ett rättsstridigt sätt omkvalificerat den andra grund som Republiken Italien anför till stöd för sin talan vid tribunalen. Härigenom har tribunalen åsidosatt dispositionsprincipen och förbudet mot att ex officio pröva en grund avseende beslutets lagenlighet i sak, vilken Republiken Italien inte i rätt tid hade åberopat i sin ansökan.
- 2) Tribunalen har åsidosatt artikel 108 FEUF och artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [108 FEUF] <sup>(1)</sup> vad beträffar begreppen nytt stöd och befintligt stöd. I synnerhet har tribunalen felaktigt ansett att ett stöd kunde anses utgöra ett befintligt stöd trots att ett villkor som angavs i beslutet om att förklara stödet förenligt med den inre marknaden inte var uppfyllt. Tribunalen har därigenom bortsett från att det följer av fast rättspraxis att det förhållandet att dessa villkor har åsidosatts inte i sig är tillräckligt för att det ska kunna slås fast att det föreligger ett nytt stöd eller – i avsaknad av nya omständigheter som medger en annan bedömning – för att ett nytt beslut om oförenlighet ska kunna antas.

I den överklagade domen tillbakavisade tribunalen med rätta vad Republiken Italien anförde om att beslutet inte var tillräckligt motiverat. Längre fram i domen ändrade emellertid tribunalen denna bedömning och kritiserade kommissionen för att inte ha visat att åsidosättandet av det aktuella villkoret påverkade det materiella innehållet i den stödordning som hade godkänts av rådet. På grundval av detta fann tribunalen felaktigt att beslutet delvis skulle ogiltigförklaras, eftersom kommissionen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning.

Tribunalen har härvid inte tagit vederbörlig hänsyn till den institutionella jämvikten mellan rådet och kommissionen enligt artikel 108 FEUF. När rådet fattar ett enhälligt beslut med stöd av sin befogenhet att i undantagsfall förklara ett stöd förenligt med den inre marknaden, men samtidigt anger att denna förklaring är beroende av att vissa villkor är uppfyllda, ankommer det inte på kommissionen att avgöra huruvida dessa villkor faktiskt har en väsentlig betydelse eller huruvida det tvärtom förhåller sig så, att ett åsidosättande av dem kan lämnas utan åtgärd.

- 3) Tribunal har åsidosatt artikel 108 FEUF samt artiklarna 4, 6, 7, 14 och 16 i förordning nr 659/1999 vad beträffar vilka förfaranden som ska tillämpas på nya stöd och på fall av missbruk av stöd.

I den överklagade domen slog tribunalen inledningsvis fast att en medlemsstats åsidosättande av villkor som ställts vid godkännande av ett stöd även utgör en form av missbruk av stödet. Därefter anförde den emellertid att det saknades skäl att fästa vikt vid bestämmelserna om förfarandet för granskning av stöd som missbrukats, eftersom den ansåg att kommissionen inte hade grundat sitt beslut på dessa bestämmelser och att begreppen nytt stöd och missbruk av stöd utesluter varandra. Bestämmelserna om missbruk av stöd är emellertid, såvitt nu är av betydelse, identiska med bestämmelserna om nya stöd. Tribunalen har således gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, genom att delvis ogiltigförklara det omtvistade beslutet på grund av att den fann att kommissionen hade gjort en felaktig kvalificering av det aktuella stödet, vilken inte hade några rättsliga konsekvenser.

(<sup>1</sup>) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (JO L 83, 27.3.1999, s. 1).

---

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bezirksgerichts Linz (Österrike) den 7 september 2015  
– Peter Schotthöfer och Florian Steiner GbR mot Eugen Adelsmayr**

(Mål C-473/15)

(2015/C 406/16)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Bezirksgericht Linz

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR

Motpart: Eugen Adelsmayr

**Tolkningsfrågor**

- 1) Ska den i artikel 18 FEUF fastställda principen om icke-diskriminering tolkas så, att om en medlemsstat i sin rättsordning har fastställt en sådan bestämmelse som 16 § stycke 2 i Förbundsrepubliken Tysklands grundlag (Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland), enligt vilken en medborgare inte får utlämnas till tredje land, då ska detta också tillämpas på andra medlemsstaters medborgare som vistas i medlemsstaten i fråga?